

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. R.H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D., a.s. v konkurze so sídlom F.X., B., IČO: X., právne zastúpený advokátom JUDr. P.K., so sídlom V.X., B., proti žalovanej: **R.H.**, narodená X., bytom C.X., Č., právne zastúpená JUDr. J.P., advokátom so sídlom S.X., Č., **v konaní o zaplatenie 19 125,46 Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20 Cob 45/2006 zo dňa 9. marca 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Čadci rozsudkom č.k. 6C 37/2004-124 zo dňa 11.10.2005 rozhodol tak, že návrhu na začatie konania vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 19 125,46 Sk so 17,6% úrokom z omeškania od 7.12.2003 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Rozhodnutie vydal na základe vysloveného právneho názoru, že žalobný návrh je dôvodný v celom rozsahu.

O odvolaní žalovanej proti tomuto rozhodnutiu (list v spise 127) rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 20 Cob 45/2006 zo dňa 9.3.2006 tak, že odvolacie konanie zastavil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch uznesenia konštatoval, že podaním odvolacieho konania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 5 ods. 1 písmeno a/ zákona č. 71/1992 Zb., ktorú povinnosť si žalovaná podaním odvolania

nesplnila. Uviedol, že napriek výzve, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 1146 Sk (položka 2 písmeno a/) prílohy zákona č. 71/1992 Zb., s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, žalovaná súdny poplatok za odvolanie v lehote určenej súdom nezaplatila. Krajský súd v Žiline s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. odvolacie konanie zastavil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 13.9.2006 v zákonnej lehote podala dovolanie žalovaná, podaním doručeným Krajskému súdu v Žiline 28.9.2006 s odkazom na ustanovenie § 236 O.s.p., § 237 písmeno f/ O.s.p., nakoľko jej nesprávnym postupom s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písmeno f/ O.s.p, bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedla, že poplatkové konanie je dvojinštančné a predpokladá možnosť zaplataenia súdneho poplatku do konca odvolacej lehoty, na čo mal Krajský súd v Žiline prihliadať a rozhodnutie o zastavení konania zrušiť. Citovala ustanovenie § 12 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré ustanovuje, že orgánom oprávneným rozhodovať vo veciach poplatkov, za ktorý je oprávnený poplatkový úkon vykonať. Rozhodovaním o súdnych poplatkoch v zmysle tohto ustanovenia, je rozhodovanie spojené s vymáhaním súdneho poplatku, s jeho vrátením, resp. vrátením preplatku a pod. a za takéto konanie nie je možné považovať rozhodovanie aj o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ako následku nesplnenia si poplatkovej povinnosti. Citovala ustanovenie § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého príslušný súd môže zrušiť uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ak ho poplatník zaplatí do konca lehoty na podanie odvolania. Z tohto jednoznačne vyplýva, že proti uzneseniu o zastavení konania môže účastník podať odvolanie, alebo zaplatiť súdny poplatok. Súdom príslušným na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, je teda podľa žalovanej prvostupňový súd, z čoho vyplýva, že uznesenie § 10 ods. 3, 2 zákona o súdnych poplatkoch, výslovne pripúšťa odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a ani ustanovenie § 202 ods. 23 O.s.p. prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu nevylučuje. Nepripustením odvolania proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, podľa žalovanej by účastník konania bol zbavený práva na podanie opravného prostriedku, čo by bolo v rozpore so zásadou dvojinštančného konania pred súdom

a tento postup by bol v konečnom dôsledku taký, ktorý odmietol spravodlivosť, lebo účastník by sa nemohol brániť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade žalovaná podala dovolanie v zákonnej lehote, proti právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd odvolacie konanie zastavil.

Z ustanovenia § 239 O.s.p. vyplýva, kedy je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Z odseku 3 citovaného ustanovenia je však zrejmé, že ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania. Z uvedeného vyplýva, že s odkazom na citované ustanovenie, prípustnosť dovolania daná nie je. V danom prípade žalovaná dovolanie podala s odkazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písmeno f/ O.s.p. s tým, že odvolacie konanie bolo zastavené, jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, v tom zmysle, že nemohla realizovať jej práva z dôvodu nesprávneho rozhodnutia.

Základnou otázkou pre posúdenie dovolania je teda, či Krajský súd v Žiline rozhodol nesprávne, keď z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku žalovanou v lehote ním určenej vo výzve Krajského súdu v Žiline, odvolacie konanie zastavil. Z predložených dôkazov nie je sporné, že žalovaná podaním odvolania jej poplatkovú povinnosť nesplnila, a ani to, že jej výzva Krajského súdu v Žiline s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku za odvolanie doručená bola, ktorú výzvu žalovaná nesplnila a v lehote určenej vo výzve súdny poplatok za odvolanie nezaplatila. Odvolací súd postupoval v súlade toho času s platným znením zákona o súdnych poplatkoch, keď vyzval poplatníka na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Tvrdenie žalovanej, že v danom prípade žalovaná mala možnosť zaplatiť súdny poplatok v odvolacej lehote proti uzneseniu o zastavení odvolacieho konania nemá právnu oporu, keďže v danom prípade odvolanie voči uzneseniu odvolacieho súdu o zastavení konania prípustné nebolo. Bolo vecou žalovanej, aby pri plnení poplatkovej povinnosti postupovala v súlade s výzvou odvolacieho súdu, v ktorom prípade by nenastal dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odvolací súd rozhodol správne, keď v danom prípade konanie zastavil, a teda žalovanej nebola nesprávnym postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedeného vyplýva, že dôvod prípustnosti dovolania s odkazom na ustanovenie § 237 písmeno f/ nevznikol, a teda neexistuje dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písmeno f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov podľa § 243c O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písmeno c/ O.s.p. dovolanie ako neprípustné odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 17. júna 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: